

124. Bogsta kyrka, Rönö hd.

Pl. 57. Pl. 12: B. 814.

Litteratur: B. 814; L. 862; Boije, Sv. fornm.för. tidskrift V, 153.

Runstenens plats angives i B. 814 vara sakristimuren, och i östra hörnet av sakristians norra vägg upptäcktes den 1908 inmurad invid marken.

Ämnet är gnejs. Längden, den ursprungliga höjden, är 1,62 m, bredden vid foten 1,27 m, i toppen tangerande översta slingan 50 cm, slingans bredd 10 cm.

Inskriften börjar t. v. nedtill utan skiljetecken med **hulmstain**, vars **a** är övre linjen i slingknuten, och dennas nedre linje bör väl alltså uppfattas som **i**; **s** är **h**, för övrigt uti inskriften omvänt, **l**. Efter **pair** följer en avflagningspunkt, som förstört **[r]** i det följande **[r]aistu** och kan ha förstört punkten framför det samma, om sådan funnits. I 32—37 **pokrim** är **o** **þ**; 34 **k**, som B. 814 läser **i**, har dock en grund bistav, som icke är synlig ända upp till övre linjen. I 51—58 **hakstain**, som i B. 814 läses **haistain**, är bistaven på 53 **k** ganska tydlig och runan lik **k** i **auk**; runan är icke **f**.

Inskriften är alltså följande:

hulmstain · auk · sihuiþr · pair [r]aistu · at · pokrim · faþur · sin · auk · at · hakstain ·

Namnet **hakstain** förekommer annars icke, dess första led bör hava varit *Hagh-* eller *Hægh-*, jfr *Hagh-bardhr*, *Hægh-vidhr*, *-valdr*.

Översättning: Holmsten och Sigvid, de reste (stenen) efter Torgrim, sin fader, och efter Hagsten.

125. Bogsta kyrka, Rönö hd.

Pl. 58. Pl. 12: B. 815.

Litteratur: B. 815; L. 861; Ransakn. 1667—84; S. Boije, Sv. fornm.för. tidskr. V, s. 153.

Runstenen, som redan på Buræi tid låg i kyrkdörren, är nu genom tramp så nött, att blott en mindre del av ristningen är skönjbar. Vid mitt besök 1899 var den del, som i B. 815 angives som täckt av en mur, blottad, varemot högra kanten till yttre slingans halva bredd var dold av en trätröskel, inlagd 1849. 1908 blev stenen uttagen och står nu rest mot tornets norra vägg.

Ämnet är en blågrå stenart, höjden 1,60 m, bredden vid inskriftens början 1,17 m, upptill över slingans nedre linje 1 m.

Med den del av inskriften inom [], som måste hämtas ur B. 815, är inskriften följande:

[×ketilfas×let·reisa×]tsein×eftir×bryniulf×f[apur×sin×gupan×hialmbi·i]n heilhi×kristr×h[ansal]

70—71 **an** äro **4t**. I **ketilfas** har ett slutande **-t** utelämnats; då ändelsen **-r** saknas, bör ordet med M. F. Lundgren antagas vara kvinnonamn. I 48—54 **hialmbi** »hjelpe» torde **m** böra förklaras som beteckning för ett mellan *l* och *p* utvecklat biljud, som tecknas **u** i **ilubi** L. 1045, **hialubi**, **ialibi** L. 707, 708.

Översättning: Kättilfast lät resa stenen efter Bryniulv, sin fader god. Hjelpe den helige Kristus hans själ!